

Ingus Baušķenieks

TRIJOS NAKTĪ

Noguris no veltīgām pūlēm
Trijos naktī es padodos kluss.
Tu aizej projām, tev smaids vienmēr klāt,
Un tu saki arlabunakti.

Kā miegā bēgu vēl šorīt no tevis prom,
Kā sapnī sapītas kājas bija man.
Tu teici ej, un es raudāju mēms,
Un mums prieks bija, ka spēka man nav.

Ne no savas gultas man kliegt pēc tevis,
Kas neklausās un neklausīsies.